

ז. סטיווענסאָן

אייערע נעמען

פֿאַרשאַלטן זאָל זײַן יעדערער וואָס פֿאַרטרויט זײַנע נעמען.
הײַט זײַ פֿאַרזיכטיק פֿאַרבאַרגן אין אַ קעלער אין אַ קילן
בשעת דער גלח קלאַפט מיט זײַנע פּלאַסטישע צלמים
און לײַגט פֿיר נעמען שענערע, און באַט אײַך אָן סאַלאַמיס.

הײַסט דעם לעבער קאַכן זיך, די אויגן גיכער דרײַען זיך,
דעם טלית מיטן ספּאַנדעקס ראַקנראַליש איבערבײַטן זיך —
אַלץ, אַבי צו היטן דאָס, וואָס ליגט טיף ממעמקימדיק
אין די ימען אין די שאַוורצע פֿון קײן-מאַל-נישט-אַנטדעקן-זיך.

פֿינקלט ווי אַ שטיין וואָס אים צעהאַקן וועט נישט קײנער,
מיניעט ווי אַן אַזערע איבערפֿול מיט ווייסע בײַנער.
זינגט ווי אַ שאַרפֿשנאַבליקער וואָס שטעכלט אומברחמנותדיק.
וואָס וואָס — אַבער נישט אַנטדעקט אייערע נעמען, אייער אייגן גליק.

מאַכט זשע שוין עליה, טוט זיך אויסשטריקן אַ יאַרמלקע.
פֿאַרקויפֿט זיך פֿאַר אַ וואָל-סטריטניק און שאַפֿט זיך צוויי מאַיאַנטיקעס.
ציט זיך אַזש אין ברוקלין. רופֿט זיך יהודי-יידל יידענעס:
בני אייערע נעמען מוזט איר בלייבן תמיד אין געפֿענקעניש...